

Θεατρικό για την 25^η Μαρτίου

Για την Ελευθερία

Πρόσωπα:

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ: (Άσπρο μακρύ φόρεμα, στεφάνι με φύλλα δάφνης στα μαλλιά. Διαγώνια κορδέλα στο στήθος με το όνομα)

ΕΛΛΑΔΑ: (Γαλάζιο μακρύ φόρεμα, γαλάζια κορδέλα στα μαλλιά. Διαγώνια κορδέλα στο στήθος με το όνομα)

ΑΦΗΓΗΤΕΣ:

ΣΟΥΛΙΩΤΙΣΣΕΣ: (Παραδοσιακές στολές)

ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ: (Στολή τσολιά)

(Μπαίνουν στη σκηνή πιασμένες χέρι χέρι, η Ελλάδα, η Ελευθερία και οι αφηγητές, χορεύοντας το τραγούδι: «Ξύπνα, καημένε μου ραγιά»)

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ: Λένε πως έχω άρωμα, σαν όμορφο λουλούδι
και φτιάχνουνε για μένανε το πιο όμορφο τραγούδι.
Λένε πως είμαι ολόλευκη, σαν άσπρο συννεφάκι,
Σ' όλο τον κόσμο να γυρνώ με τ' απαλό αεράκι.
Αξία δίνω στη ζωή, σε όλους ευτυχία
Και όλοι με γνωρίζετε, είμαι η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

ΕΛΛΑΔΑ: Κι αν σκλαβωμένη έζησα για 400 χρόνια, στους
τούρκους που δεν έδειξαν ούτε σταλιά συμπόνια,
ποτέ χωρίς τη λευτεριά δεν άντεξε η καρδιά μου,
γι' αυτήν πάντα αγωνίστηκα, μαζί με τα παιδιά μου
Τρανούς αγώνες έκανα για την Ελευθερία
και γράφτηκαν ολόλαμπρα στη νέα ιστορία.

1^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Στις 25 του Μαρτιού, τη Λευτεριά τιμούμε
και όλα όσα έγιναν μαζί ας θυμηθούμε.
Όμως για να 'ρθει η Λευτεριά, θέλει ο λαός Παιδεία
Να μορφωθεί, για να σκεφτεί με τόλμη και σοφία.
Τους σκλαβωμένους Έλληνες διδάξαν στα κρυφά
άλλοι μεγάλοι δάσκαλοι του Γένους μας παιδιά.

2^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Αγωνιστής της Λευτεριάς ο Ρήγας ο Φεραίος,
Έδωσε με τους στίχους του, θάρρος στους σκλαβωμένους,
«Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή
παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή».
Μα ήταν και ο Κοραής, άλλος μεγάλος άνδρας,
που τ' όνειρο της Λευτεριάς φύτεψε στις καρδιές.

3^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Κολοκοτρώνης, Μπότσαρης, Διάκος και
Παπαφλέσσας, μάχες μεγάλες έδωσαν σε κάμπους και
Βουνά.

Στη θάλασσα ο Κανάρης μας, μαζί με τον Μιαούλη
και η Μπουμπουλίνα η ατρόμητη με πλοία και ψυχή,
με θάρρος αγωνίστηκαν κι αυτοί για την πατρίδα
και δώσαν ό,τι είχανε, το βιος και τη ζωή.
Ανδρούτσος μα και Μπότσαρης στο φημισμένο Σούλι,
μαζί με τους λεβέντες τους έστηναν καραούλι.

**(Όλα τα κορίτσια παίρνουν τη θέση τους στο κέντρο της σκηνής-στο βάθος.
Μπαίνουν στη σκηνή τα κλεφτόπουλα, χορεύοντας το ομώνυμο τραγούδι.)**

1° ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΟ: Ποιος άραγε δεν άκουσε
για μας τους μαύρους κλέφτες
που ζήσαμε σαν τα θειριά
σε ράχες και σε πέτρες;
Ποιος τάχα δεν εδάκρυσε σε τούτο το τραγούδι,
για το μικρό κλεφτόπουλο της νιότης το λουλούδι.

2° ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΟ: Αβάσταχτη ήτανε για μας,
των τούρκων η σκλαβιά,
γι' αυτό πήραμ' απόφαση
να πάμε στα βουνά.
Αφήσαμε τα σπίτια μας,
Την οικογένειά μας
Τη Λευτεριά ζητούσαμε
Με φλόγα στην καρδιά μας.

3° ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΟ: Τους Τούρκους πολεμήσαμε,
με δυνατή καρδιά
και δείξαμε στον κόσμο,
αυτή τη λεβεντιά.

4° ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΟ: Με θάρρος κυνηγήσαμε
την κάθε αδικία
και όλοι πολεμήσαμε,
για την Ελευθερία.

5° ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΟ: Τα όπλα ήταν συντροφιά,
Οι πέτρες προσκεφάλι,
Μα στον εχθρό δεν σκύψαμε,
Ποτέ μας το κεφάλι.
Μέρα και νύχτα ξάγρυπνοι,
Μονάχοι σαν λιοντάρια,
Στον πόλεμο φανήκαμε
Γενναία παλικάρια.

6° ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΟ: Στη μάχη δε δειλιάσαμε,
ούτε για μια στιγμή,
τη λευτεριά ζητούσαμε,

με δόξα και τιμή.
Κι αν ήμασταν χωρίς φαΐ
Στα σκοτεινά κρυμμένοι,
Μια σκέψη μας δυνάμωνε:
«Η Ελλάδα είν' σκλαβωμένη!»

7° ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΟ: Χαρά μας ο αγώνας μας,
κι η Λευτεριά ελπίδα,
γιατί η ψυχή μας πόνναγε,
για τη γλυκιά πατρίδα.
Με θάρρος μέσα στην ψυχή
και όνειρο τρανό,
τρέξαμε για να βλέπουμε,
λεύτερο ουρανό.

8° ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΟ: «Μπράβο», όλοι μας έλεγαν,
«είσαστε παλικάρια,
τίποτε δε φοβόσαστε,
μοιάζετε με λιοντάρια».
Η Λευτεριά σαν την αυγή,
Σαν λαμπερό αστέρι
Της νύχτας το ξημέρωμα,
Έτρεξε να μας φέρει.

(Τα κλεφτόπουλα μοιράζοντα στα δύο πλαϊνά της σκηνής και αφήνουν χώρο στο κέντρο για να έρθουν οι Σουλιώτισσες, που έρχονται τραγουδώντας το τραγούδι:
«Έχε γεια καημένε κόσμε»)

1η ΣΟΥΛΙΩΤΙΣΣΑ: Λεύτερες ζούσαμε στο Σούλι,
χωρίς το φόβο του πασά,
ώσπου η κακιά ήρθε η ώρα
μαζί και η μαύρη συμφορά.
Το Σούλι μας κυκλώσανε
οι Τούρκοι με τα όπλα,
φαίνεται πως πιστέψανε
σκλάβοι πως θα αντέχαμε.

2η ΣΟΥΛΙΩΤΙΣΣΑ: Το Σούλι σαν επάτησε,
του Τούρκου το ποδάρι,
τρέξαμε να γλιτώσουμε,
σκλάβες να μη μας πάρει.
Στο Ζάλογγο μας πρόφτασε
των Τούρκων η στρατιά
και τότε όλες είπαμε,

πως δε ζούμε στη σκλαβιά.

3^η ΣΟΥΛΙΩΤΙΣΣΑ: Ο πόνος μας αβάσταχτος,
στων Τούρκων όμως πάλι,
τα χέρια άμα πέφταμε,
θα 'ταν ντροπή μεγάλη.
Οι ελπίδες μας ετέλειωσαν,
οι Τούρκοι πλησιάσαν,
τα βρέφη πήραμε αγκαλιά
και με σφιγμένη την καρδιά
χορό εστήσαμε αργό
κει στου Ζαλόγγου τον γκρεμό.
Με τόλμη μέσα στην καρδιά
Και βλέμμα καθαρό,
πέσαμε τραγουδώντας,
με ελεύθερο μυαλό.
Είπαμε γεια στις βρύσες,
γεια σας και στα βουνά,
«Οι Σουλιώτισσες δε ζούνε
δίχως την ελευθεριά.»

4^η ΣΟΥΛΙΩΤΙΣΣΑ: Σαν ήρθε η στερνή στιγμή,
Πιαστήκαμ' απ' το χέρι
Κι όλες μαζί χαθήκαμε
Σαν να 'μασταν αγέρι.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ: Σ' όλους εσάς που δώσατε,
Για μένα τη ζωή σας,
Δάφνης κλωνάρια αξίζουνε,
Στόλισμα της ψυχής σας.

(Η Ελευθερία μοιράζει σε όλους κλωνάρια δάφνης, ενώ η Ελλάδα δίνει έναν κρίνο στην Ελευθερία λέγοντας:)

ΕΛΛΑΔΑ: Κι εγώ σε σένα Λευτεριά,
Τον κρίνο θα χαρίσω
Και τον ωραίο ύμνο σου
Γλυκά θα τραγουδήσω.

Η γιορτή κλείνει με τον Εθνικό Ύμνο.